Lieta Nr.A420245815
SKA-572/2016

L Ē M U M S

Rīgā 2016.gada 1.februārī

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese R.Vīduša
tiesnese J.Briede
tiesnese V.Krūmiņa

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 16.novembra lēmumu, ar kuru lietā izbeigta tiesvedība.

Aprakstošā daļa

[1] Liepājas pilsētas būvvalde akceptēja īpašnieku biedrības „Uliha 130" (turpmāk – biedrība) būvniecības ieceri ēkas fasādes vienkāršotai renovācijai. 2013.gada 28.novembrī biedrības valdes priekšsēdētājs, būvvaldes arhitekts un atbildīgais būvinspektors parakstīja ēkas renovācijas apliecinājuma kartes trešo daļu – par būvdarbu pabeigšanu –, apliecinot, ka būvdarbi ir veikti ieceres dokumentācijā norādītajā apjomā un atbilstoši vietējās pašvaldības saistošajiem noteikumiem.

[2] Pieteicēja /pers. A/, viena no dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniecēm, iesniedza būvvaldē iesniegumu par minētā akta atcelšanu un ēkas iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu.

[3] Būvvalde 2015.gada 14.aprīļa atbildes vēstulē norādīja, ka objekts ticis apsekots un ir konstatēts, ka būvdarbi saistībā ar ēkas renovāciju nav patvaļīgi, tādēļ būvvaldes kompetencē neietilpst jautājuma izlemšana par ēkas iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu. Vēstulē arī norādīts, ka jautājumu par trokšņa izcelsmes konstatēšanu un novēršanu apkures sistēmā iespējams risināt, speciālistiem apsekojot apkures sistēmu un sildelementus pieteicējas dzīvoklī.

Minēto atbildi pieteicēja apstrīdēja Liepājas pilsētas domē. Dome, atbildot uz iesniegumu, 2015.gada 22.maija vēstulē pieteicējai norādīja, ka nav pamata atcelt apliecinājumu par būvdarbu veikšanu ieceres dokumentācijā norādītajā apjomā. Vēstulē arī norādīts, ka jautājums par apkures sistēmas pārbūvi ēkā šobrīd ir pakļauts Administratīvās rajona tiesas kompetencei; ir nepieciešams sagaidīt tiesas nolēmumu, ar kuru tiks atzīts, vai ir tikusi novērsta patvaļīga būvniecība.

[4] Pieteicēja iesniedza administratīvajā tiesā pieteikumu. Pieteikumā lūgts atcelt iestādes atbildi un uzlikt par pienākumu būvvaldei „izpildīt augstākminētās darbības".

[5] Tiesā ierosināta lieta par pienākuma uzlikšanu Liepājas pilsētas domei izdot administratīvo aktu, ar kuru tiktu atcelts būvvaldes 2013.gada 29.novembra (*acīmredzot domāts 28.novembris*) lēmums, konstatējot, ka veikta patvaļīga būvniecība un uzdodot novērst tās sekas.

[6] Administratīvā rajona tiesa ar 2015.gada 16.novembra lēmumu izbeidza lietā tiesvedību, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 2.punktu. Lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[6.1] Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 15.panta pirmo un otro daļu dzīvokļu īpašnieku kopība ir pārvaldes institūcija dzīvojamā mājā, kas sadalīta dzīvokļu īpašumos. Dzīvokļu īpašnieku kopības sastāvā ir visi attiecīgās dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki.

Atbilstoši minētā likuma 16.pantam dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Tāpat arī dzīvokļu īpašnieku kopība, noslēdzot attiecīgu līgumu, var pilnvarot citu personu izlemt kopības kompetencē esošu jautājumu. Vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par minētās normas otrajā daļā norādītajiem jautājumiem, tostarp par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas formu, kā arī atsevišķu vai visu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību uzdošanu pārvaldniekam. Dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam, ja „par" balsojuši dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vairāk nekā pusi no dzīvojamajā mājā esošajiem dzīvokļu īpašumiem, izņemot tos gadījumus, kuros šā likuma 17.pantā paredzēts cits lēmuma pieņemšanai nepieciešamais balsu skaits vai lielāku nepieciešamo balsu skaitu noteikusi pati dzīvokļu īpašnieku kopība.

Konkrētās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki jeb dzīvokļu īpašnieku kopība mājas pārvaldīšanu uzdevuši biedrībai. Ievērojot minēto, kā arī Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta pirmajā un trešajā daļā noteikto, biedrība, veicot mājas pārvaldīšanas darbības, rīkojas dzīvokļu īpašnieku kopības vārdā un interesēs, arī veicot nepieciešamās darbības dzīvojamās mājas uzlabošanai un attīstīšanai. Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 9. un 10.pantā noteiktajam dzīvokļa īpašniekam kā indivīdam ir tiesības piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un pienākums pildīt

dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumus.

Tādējādi pieteicējai vienpersoniski nav tiesību prasīt iestādei veikt kādas tiesiskas vai praktiskas darbības, kuru īstenošanas rezultātā tiktu skarta dzīvojamās mājas kopīpašumā esošā daļa, konkrētajā gadījumā veiktā ēkas fasādes renovācija, siltināšana un logu nomaiņa.

Atzīstot pieteicējas subjektīvās tiesības vērsties tiesā, iespējams, nesamērīgi tiktu aizskartas dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības tiesības un tiesiskās intereses. Jāņem arī vērā, ka akts ir parakstīts jau 2013.gada 28.novembrī. Atzīstot viena dzīvokļa īpašnieka tiesības pārsūdzēt aktu, kura adresāts ir biedrība, tiktu aizskarts arī tiesiskās noteiktības princips.

[6.2] Vienkāršotās renovācijas dokumentācijā kā ieceres ierosinātājs norādīta biedrība. Biedrība arī ir atbildīga par projekta īstenošanu un tā ietvaros saņemtā Eiropas Savienības atbalsta tiesisku un paredzētajam mērķim atbilstošu izlietojumu. Ja pieteicēja uzskata, ka biedrība, veicot tai uzticētos pienākumus dzīvokļu īpašnieku kopības vārdā, nodarījusi pieteicējai zaudējumus, pieteicējai ir tiesības celt prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[7] Pieteicēja par tiesas lēmumu iesniedza blakus sūdzību un tās precizējumus, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[7.1] Pieteicēja pārsūdz tiesas lēmumu daļā par tiesvedības izbeigšanu daļā par lēmuma atzīšanu par prettiesisku un daļā par būvvaldes lietderības apsvērumu nevērtēšanu, nekonstatējot patvaļīgu būvniecību un pieņemot 2013.gada 28.novembra lēmumu.

[7.2] Tiesa pārkāpusi pieteicējas tiesības uz taisnīgu tiesu. Civilprocesa ietvaros nevar tikt vērtēts lēmuma tiesiskums un lietderības apsvērumi.

[7.3] Pieteicēju kā dzīvojamās mājas kopīpašnieci tieši skar jebkāda tiesiska un praktiska darbība, kas saistīta ar mājas kopīpašumā esošajām daļām. Tas, ka likumā nav tieši noteiktas dzīvokļu īpašnieku mazākuma tiesības, un tas, ka pieteicēja konkrētajā jautājumā nav saņēmusi citu dzīvokļu īpašnieku piekrišanu, nenozīmē, ka pieteicējai šādu tiesību nav vispār.

[7.4] Biedrība, slēdzot līgumu par mājas pārvaldīšanas darbību veikšanu, ir mājas īpašnieku pārstāvis, nevis patstāvīgs tiesību subjekts. Tiesa lēmumā nepareizi konstatējusi, ka renovācijas ierosinātājs un administratīvā akta adresāts ir biedrība.

Motīvu daļa

[8] Pirmās instances tiesas secinājums, ka pieteicējai nav subjektīvo tiesību prasīt būvvaldes 2013.gada 28.novembra akta atcelšanu un ēkas iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu pēc renovācijas, ir pareizs.

[9] Augstākā tiesa ir vērtējusi situāciju, kad atsevišķa dzīvokļa īpašnieks vēlējies iebilst pret pašvaldības akceptu dzīvojamās mājas fasādes vienkāršotai renovācijai. Minētajā lietā tiesa, ņemot vērā Dzīvokļa īpašuma likuma normas, atzina, ka situācijā, kad dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums veikt dzīvojamās mājas renovācijas darbus ir pieņemts likumā noteiktajā kārtībā, šis lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam neatkarīgi no tā, kā tas balsojis lēmuma pieņemšanas procesā. Šādos apstākļos administratīvā akta adresāts ir dzīvokļu īpašnieku kopība, kas aptver ikvienu dzīvokļa īpašnieku. Secīgi tiesa konstatēja, ka atsevišķa dzīvokļa īpašnieks pret administratīvo aktu varētu iebilst vienīgi tad, ja dzīvokļu īpašnieku kopība nebūtu pieņēmusi attiecīgu lēmumu (šis lēmums būtu pieņemts, neievērojot likumā noteikto kārtību) un būvvaldes akcepts (iecerētā būvniecība) skartu tieši pieteicēja kā atsevišķa dzīvokļa īpašnieka tiesības vai tiesiskās intereses (*sk. Augstākās tiesas 2014.gada 4.aprīļa lēmuma lietā Nr. SKA-542/2014 8.punktu*).

Minētās atziņas attiecināmas arī uz tāda lēmuma pārsūdzību, kāds pieņemts izskatāmajā lietā – ar kuru noslēdzies ēkas renovācijas process. Pieteicēja kā dzīvokļu īpašnieku kopības dalībniece attiecībās ar būvvaldi un pašvaldību saistībā ar ēkas renovāciju (ciktāl par to likumā noteiktajā kārtībā lēmusi kopība) neuzstājas individuāli, bet vienīgi kopā ar visiem pārējiem dzīvokļu īpašniekiem, pat ja pieteicēja nepiekrīt pārējo īpašnieku nolemtajam. Pieteicēja nevar vienlaikus kopā ar pārējiem dzīvokļu īpašniekiem būt labvēlīga administratīvā akta (ar kuru akceptēta būvdarbu atbilstība dokumentācijai) adresāte un individuāli iebilst pret šo administratīvo aktu kā pret sev kā fiziskajai personai nelabvēlīgu administratīvo aktu. Pretēja pieeja degradētu dzīvokļu īpašnieku kopības institūta jēgu un nozīmi dzīvojamās mājas pārvaldīšanā.

Citādāk uzlūkojami gadījumi, kad būvniecības procesa pamatā ir tādi dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi, kas pieņemti neatbilstošā procedūrā, vai kad būvvaldes akcepts (iecerētā būvniecība) skartu tieši pieteicējas kā atsevišķa dzīvokļa īpašnieces tiesības vai tiesiskās intereses. Proti, tad varētu būt vērtējams, vai būvvalde, neievērojot trūkumus pasūtītāja (dzīvokļu īpašnieku kopības vai biedrības) lēmumu pieņemšanas procesā vai kompetences pārsniegšanā, ir pamatoti akceptējusi būvniecības ieceri un veiktos būvdarbus.

[10] Nav strīda par to, ka renovācijas process aizsācies uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata, tās pārstāvis – biedrība – kā pasūtītājs ir apliecinājis būvdarbu pabeigšanu atbilstoši vienkāršotās renovācijas dokumentācijai. Pieteicēja neargumentē par dzīvokļu īpašnieku kopības vai biedrības pieņemto lēmumu un rīcības prettiesiskumu, t.i., ka tie būtu pieņemti (veikti), neievērojot dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanas kārtību. Līdz ar to pieteicējai kā kopības sastāvā esošai dzīvokļa īpašniecei, kā pamatoti norādījusi rajona tiesa, nav subjektīvo tiesību individuāli vērsties tiesā pret būvvaldi. Ja problēma ir tajā, ka kopības (un to pārstāvošās biedrības) pieņemtie lēmumi un rīcība ir pretēji pieteicējas interesēm, šādi strīdi ir risināmi savstarpēji, tostarp civiltiesiskā kārtībā tiesā.

[11] Pieteikumā un arī iesniegumos iestādei pieteicēja savu viedokli par renovācijas prettiesiskumu balstījusi vairākos būvniecības ekspertu atzinumos, kuros norādīts, ka būvniecības procesā iesaistītās puses nav pilnībā ievērojušas būvniecības normatīvo regulējumu, ka materiālu atbilstības dokumentācija nav pilnīga, nav sagatavoti segto darbu akti par to izpildi, ikmēneša norēķinu formās ir matemātiska aprēķina kļūdas, patvaļīgi nomainītas atsevišķu darba veidu līguma izmaksas u.tml.

No lietas materiāliem izriet, ka biedrība vēlējusies iegūt līdzfinansējumu ēkas renovācijai no Eiropas Savienības struktūrfondiem un ir iesniegusi projekta iesniegumu darbības programmas „Infrastruktūra un pakalpojumi" papildinājuma 3.4.4.1.aktivitātes „Daudzdzīvokļu māju siltumnoturības uzlabošanas pasākumi" ietvaros. Ekspertu atzinumi sniegti pēc Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras un Ekonomikas ministrijas pasūtījuma, lai varētu izvērtēt būvdarbu procesa kvalitāti un veikto darbu izpildi atbilstoši būvniecību reglamentējošo normu prasībām. Šis novērtējums bija būtisks tieši tā procesa ietvaros, kurā plānots piesaistīt finansējumu ēkas renovācijas īstenošanai. Būvniecības procesa neatbilstības finansējuma piešķiršanas kritērijiem nav automātiski pielīdzināmas tādām neatbilstībām, kas skar pieteicēju individuāli kā atsevišķa dzīvokļa īpašnieci. Nav saskatāms, ka, piemēram, ikmēneša norēķinu kļūdas vai dokumentu neatbilstība normatīvo aktu prasībām pati par sevi varētu skart pieteicēju kā atsevišķa dzīvokļa īpašnieci, nevis kā dzīvokļu īpašnieku kopības dalībnieci.

Līdz ar to pieteicējas argumentācija neliek domāt par iespējamu kaitējumu vai apdraudējumu tādām pieteicējas tiesībām un tiesiskajām interesēm, kuras viņa varētu aizsargāt, individuāli vēršoties pret būvvaldes lēmumiem renovācijas procesa ietvaros.

[12] Tādējādi tiesas lēmums attiecībā uz tiesas aplūkoto prasījumu ir atstājams negrozīts.

[13] Iesniegumos iestādei un pieteikumā tiesai pieteicēja izvirza divējādus argumentus: ka dzīvojamās mājas renovācija neatbilst būvniecības dokumentiem (ir nekvalitatīva un patvaļīga), un vienlaikus – ka apkures sistēmā veikti patvaļīgi uzlabojumi, kā rezultātā apkures sistēma nefunkcionē pilnīgi.

Lietā nav strīda, ka ēkas renovācijas ietvaros, kuru akceptējusi būvvalde, nebija paredzēta apkures sistēmas pārbūve. No lietas materiāliem iespējams secināt, ka apkures sistēmas pārbūve ir veikta vēl pirms ēkas renovācijas projekta īstenošanas. Tātad minētie jautājumi – ēkas renovācija un apkures sistēmas pārbūve – nav risināti vienā administratīvajā procesā, kurš noslēdzies ar būvvaldes parakstīto apliecinājumu par renovācijas atbilstību dokumentācijas prasībām (un par kura pārsūdzību tiesa lēma 2015.gada 16.novembra lēmumā).

[14] Administratīvā rajona tiesa lēmumā par lietas ierosināšanu konstatēja, ka pieteikuma priekšmets ir labvēlīga administratīvā akta izdošana – pienākuma uzlikšana Liepājas pilsētas domei izdot administratīvo aktu, ar kuru tiktu atcelts būvvaldes 2013.gada 29.novembra lēmums, konstatējot, ka ir veikta patvaļīga būvniecība, kā arī uzdodot novērst patvaļīgas būvniecības sekas. Par šādu pieteikuma priekšmetu arī ierosināta administratīvā lieta.

Lēmumā par tiesvedības izbeigšanu tiesa vērtējusi, vai pieteicējai kā vienai no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem, ir subjektīvās tiesības iebilst pret dzīvojamās mājas renovācijas procesā pieņemtajiem lēmumiem. Tātad tiesa, izbeidzot tiesā tiesvedību, ir lēmusi tikai par vienu pieteikuma daļu (to, kura attiecas uz renovācijas procesu), bet nav izlēmusi prasījumu par patvaļīgas apkures sistēmas pārbūves seku novēršanu. Tā kā tiesa nav argumentējusi par tiesvedības izbeigšanu arī šajā lietas daļā, tiesas lēmums attiecīgajā daļā atceļams un lieta nosūtāma Administratīvajai rajona tiesai tiesvedības turpināšanai vai tiesvedības izbeigšanai, ja, izvērtējot būtiskos apstākļus, būtu konstatējams pamats šādam lēmumam.

[15] Saistībā prasījumu par patvaļīgas apkures sistēmas pārbūves seku novēršanu tiesas uzmanība vēršama uz turpmāk minēto.

[16] No lietas materiāliem netop skaidrs, kas ir bijis apkures sistēmas pārbūves ierosinātājs, tostarp, vai par to ir pieņemti dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi, kas būtu saistoši arī pieteicējai. Pieteicēja norāda uz vairākām problēmām, ko radījusi minētā pārbūve, piemēram, būtiska pieļaujamā trokšņa līmeņa paaugstināšanos sistēmas darbības laikā pēc pārbūves, temperatūras pazemināšanos dzīvoklī zem pieļaujamās normas.

Tādējādi vismaz šobrīd nevar izslēgt, ka apkures sistēmas iespējamā pārbūve varētu skart pieteicējas kā atsevišķa dzīvokļa īpašnieces tiesības un tiesiskās intereses.

[17] Liepājas pilsētas būvvalde 2014.gada 10.novembrī pieņēma lēmumu Nr.663, ar kuru konstatēja, ka 2006.gadā konkrētajā ēkā veikta patvaļīga apkures sistēmas pārbūve un ka uz lēmuma pieņemšanas brīdi patvaļīgā būvniecība ir novērsta. Liepājas pilsētas dome, izskatījusi pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar 2015.gada 22.janvāra lēmumu Nr.4 nolēma atcelt minēto lēmumu daļā, kurā norādīts, ka patvaļīgā būvniecība ir novērsta. Lieta par patvaļīgās būvniecības seku novēršanu apkures sistēmas pārbūvē nodota atkārtotai izskatīšanai būvvaldei.

Biedrība iesniedza administratīvajā tiesā pieteikumu par Liepājas pilsētas domes lēmuma atcelšanu, taču tiesa minētajā lietā izbeidza tiesvedību. Šis lēmums atstāts negrozīts ar Augstākās tiesas 2015.gada 24.augusta lēmumu lietā Nr.SKA-1218/2015. Tiesa atzina, ka administratīvā procesa mērķis nav sasniegts ar minēto domes lēmumu, jo būvvaldei uzdots atkārtoti vērtēt jautājumu par patvaļīgas būvniecības novēršanu. Minētais domes lēmums ir starplēmums un tiesā atsevišķi nav pārsūdzams.

Pirms vēl tiesa bija nonākusi pie secinājuma, ka lieta tiesā nav izskatāma, pieteicēja bija paguvusi vērsties būvvaldē un domē ar iesniegumiem, kas aplūkoti šajā lietā. Attiecīgi dome 2015.gada 22.maija lēmumā pieteicējai norādīja, ka jautājums tiek risināts administratīvajā tiesā. Tobrīd tā arī bija – risināšās tiesvedība, kura vēlāk tika izbeigta.

[18] Sazinoties ar būvvaldi, noskaidrots, ka pagājušā gada nogalē un šā gada sākumā pieņemti jauni lēmumi.

Būvvalde 2015.gada 13.novembrī pieņēma lēmumu Nr.316. Lēmumā konstatēts, ka vispirms ir veicama pieteicējas dzīvokļa ielas pusē esošo konvektoru (radiatoru) pārslēgšana atbilstoši siltumnesēja plūsmai un tikai pēc tam pieņemams galīgais lēmums par patvaļīgās būvniecības seku novēršanu. Ar lēmumu uzdots īpašnieku biedrībai, sadarbojoties ar pieteicēju, trokšņa novēršanai apkures sistēmā ne vēlāk kā viena mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas veikt dzīvokļa nepareizi pieslēgto apkures konvektoru pārslēgšanu atbilstoši siltumnesēja plūsmai.

Savukārt 2016.gada 15.janvārī būvvalde pieņēmusi jaunu lēmumu (Nr.19). Ar to nolemts iepriekš pieņemto 2015.gada 13.novembra lēmumu atcelt. Lēmums pamatots ar to, ka Liepājas tiesa civillietā Nr.C20312514, kas ierosināta pēc pieteicējas prasības pret biedrību (par zaudējumu atlīdzināšanu un atbrīvošanu no turpmākiem apkures maksājumiem), ir noteikusi tehnisko ekspertīzi. Būvvaldes ieskatā, 2015.gada 13.novembra lēmuma izpilde varētu neļaut tiesas nozīmētajiem ekspertiem veikt objektīvu ekspertīzi, tādējādi radot pieteicējai papildu tiesību aizskārumu.

[19] Tādējādi jautājums par patvaļīgas būvniecības seku novēršanu iestādē joprojām nav galīgi nav izlemts. Jāpatur prātā, ka iestādes vilcināšanās (neatkarīgi no iemesliem) izdot administratīvo aktu pati par sevi nevar liegt personai vērsties tiesā ar prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Jautājums par to, vai konkrētajā brīdī ir iespējams izdot šāda satura administratīvo aktu (ņemot vērā arī apstākļus, uz kuriem norāda iestāde) izvērtējams, izskatot lietu pēc būtības.

[20] No blakus sūdzības izriet, ka pieteicēja vēlas pārsūdzēt tiesas lēmumu daļā, kurā izlemts jautājums par tiesvedības izbeigšanu, bet neiebilst pret lēmumu pārējā daļā.

Tiesas 2015.gada 16.novembra lēmumam ir divas daļas – par tiesvedības izbeigšanu lietā un par daļēju valsts nodevas atmaksāšanu pieteicējai. Personas tiesības pilnībā vai daļēji atgūt samaksāto valsts nodevu ir atkarīgas no tā, kāda satura nolēmums ir pieņemts attiecībā uz personas pieteikuma (apelācijas sūdzības) pieļaujamību vai pamatotību (*sk. Administratīvā procesa likuma 125.panta pirmo, otro daļu un trešo daļu*). Personai pārsūdzot lēmumu par pieteikuma pieļaujamību vai pamatotību, spēkā nestājas arī lēmums par valsts nodevu. Augstākas instances tiesai, atzīstot par nepamatotu tiesas nolēmumu par pieteikuma pieļaujamību vai pamatotību, pārskatāms arī jautājums par valsts nodevas atmaksāšanu neatkarīgi no personas gribas pārsūdzēt šo lēmuma daļu.

[21] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 125.panta otrās daļas 2.punktu pusi no samaksātās valsts nodevas atmaksā, ja tiesvedība lietā tiek izbeigta, pamatojoties uz to, ka lieta nav izskatāma šajā likumā noteiktajā kārtībā vai pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav tiesību to iesniegt.

Tā kā tiesvedība izbeigta attiecībā uz vienu no pieteicējas pieteiktajiem prasījumiem, bet par otru prasījumu tiesvedība joprojām turpināma, šobrīd nav pamata lemt par valsts nodevas atmaksāšanu pieteicējai. Šis jautājums izlemjams tad, kad lietā tiks pieņemts galīgais lēmums attiecībā uz otru – tiesas neizlemto – prasījumu. Tādēļ pirmās instances tiesas lēmums atceļams arī daļā, kurā nolemts atmaksāt pieteicējai pusi no valsts nodevas.

Nolēmuma daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o l ē m a

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 16.novembra lēmumu daļā, kurā izbeigta tiesvedība lietas daļā par pienākuma uzlikšanu Liepājas pilsētas domei atcelt Liepājas pilsētas būvvaldes 2013.gada 28.novembra lēmumu un uzdodot novērst patvaļīgas būvniecības sekas (saistībā ar renovāciju).

Atcelt Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 16.novembra lēmumu daļā, kurā izbeigta tiesvedība lietas daļā par patvaļīgas būvniecības seku novēršanu saistībā ar apkures sistēmas pārbūvi un nosūtīt lietu šajā daļā Administratīvajai rajona tiesai.

Atcelt Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 16.novembra lēmumu daļā, kurā nolemts atmaksāt /pers. A/ pusi no samaksātās valsts nodevas.

Atmaksāt /pers. A/ drošības naudu 14,23 *euro*.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese R.Vīduša
Tiesnese J.Briede
Tiesnese V.Krūmiņa